

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE
DE 1939.

(A)

N° 134

SÉANCE
du 16 Juin 1939

Kamer der Volksvertegenwoordigers

VERGADERING
van 16 Juni 1939BUITENGEWONE ZITTING
VAN 1939.

PROJET DE LOI SUR L'ADOPTION.

PROJET
AMENDÉ PAR LE SÉNAT⁽¹⁾.

Article premier.

Les articles 343 à 360 du Code civil sont remplacés par les dispositions suivantes, qui forment le chapitre premier du titre VIII du livre I^e de ce Code, sous l'intitulé :

DE L'ADOPTION ET DE LA TUTELLE
OFFICIEUSE.

CHAPITRE PREMIER.

De l'adoption.

SECTION PREMIÈRE,
DE L'ADOPTION ET DE SES EFFETS.

Art. 343. — L'adoption est permise lorsqu'elle est fondée sur de justes motifs et si elle présente des avantages pour l'adopté. Elle est soumise aux conditions et se fait dans les formes prescrites par les articles suivants.

Art. 344. — Pour pouvoir adopter, il faut être âgé de plus de 35 ans, n'avoir ni descendant légitime ni enfant naturel reconnu, sauf s'il s'agit de l'adoption de cet enfant. L'adoptant doit avoir au moins 15 ans de plus que la personne qu'il se propose d'adopter.

Un Belge peut adopter un étranger ou être adopté par un étranger.

⁽¹⁾ Voir :

Documents de la Chambre :
1936-1937 : n° 151 : Projet de loi.
1937-1938 : n° 178 : Rapport.

Annales de la Chambre :
Séances des 1er et 2 juin 1938.

Documents du Sénat :
1937-1938 : n° 173 : Projet de loi.
S. E. 1939 : n° 46 : Rapport.
S. E. 1939 : n° 78 : Texte adopté au 1er vote.

Annales du Sénat :
Séances des 14 et 15 juin 1939.

WETSONTWERP
OP DE AANNEMING VAN EEN KIND.ONTWERP
DOOR DEN SENAAAT GEWIJZIGD⁽¹⁾.

Eerste artikel.

De artikelen 343 tot 360 van het Burgerlijk Wetboek worden vervangen door de volgende bepalingen welke hoofdstuk I, titel VIII van boek I van dat Wetboek zullen uitmaken onder de benaming :

AANNEMING VAN EEN KIND EN DIENSTWILLIGE
VOOGDIJ.

EERSTE HOOFDSTUK.

De aanneming.

EERSTE AFDEELING.
DE AANNEMING EN HAAR GEVOLGEN.

Art. 343. — Aanneming is toegelaten, wanneer zij gegrond is op billijke redenen en zij voor het aangenomen kind voordeelen oplevert. De voorwaarden en de wijzen bij de volgende artikelen voorgeschreven, zijn op haar toepasselijk.

Art. 344. — Om te kunnen aannemen, moet men meer dan 35 jaar oud zijn, geen wettig afstamming noch erkend natuurlijk kind hebben, behalve wanneer het de aanneming van dit kind geldt. De aannemende persoon moet ten minste 15 jaar ouder zijn dan de persoon dien hij voorinemens is als kind aan te nemen.

Een Belg mag een vreemd kind aannemen of door een vreemdeling aangenomen worden.

⁽¹⁾ Zie :

Documenten van de Kamer :
1936-1937 : nr 151 : Wetsontwerp.
1937-1938 : nr 178 : Verslag.

Handelingen van de Kamer :
Vergaderingen van 1 en 2 Juni 1938.

Documenten van den Senaat :
1937-1938 : nr 173 : Wetsontwerp.
B. Z. 1939 : nr 46 : Verslag.
B. Z. 1939 : nr 78 : Tekst in 1ste lezing aangenomen.

Handelingen van den Senaat :
Vergaderingen van 14 en 15 Juni 1939.

La naissance d'un enfant de l'adoptant, postérieure à l'homologation de l'adoption, est sans effet sur celle-ci.

Art. 345. — Nul ne peut être adopté par plusieurs, si ce n'est par deux époux.

Nul époux ne peut adopter qu'avec le consentement de l'autre époux, à moins que celui-ci ne soit déclaré absent ou qu'il n'y ait séparation de corps.

Nul époux ne peut être adopté qu'avec le consentement de l'autre époux, à moins que celui-ci ne soit dans l'impossibilité de manifester son consentement ou ne soit déclaré absent ou qu'il n'y ait séparation de corps.

Art. 346. — Si la personne à adopter est mineure et a encore ses père et mère, ceux-ci doivent consentir l'un et l'autre à l'adoption.

Si l'un des deux est décédé ou dans l'impossibilité de manifester sa volonté, ou s'il est absent, le consentement de l'autre suffit.

En cas de divorce ou de séparation de corps, il suffit du consentement de celui des auteurs de l'enfant qui exerce sur lui le droit de garde.

Si le mineur n'a plus ni père ni mère, ou s'ils sont dans l'impossibilité de manifester leur volonté, ou s'ils sont absents, le consentement est donné par le conseil de famille.

Art. 347. — L'adoption confère le nom de l'adoptant à l'adopté, en l'ajoutant au nom propre de ce dernier. Si l'adoptant et l'adopté ont le même nom patronymique, aucune modification n'est apportée au nom de l'adopté.

Le nom de l'adoptant peut également, par l'acte même de l'adoption et du consentement des parties, être conféré purement et simplement à l'adopté, sans être ajouté à son nom propre.

Art. 348. — L'adopté reste dans sa famille naturelle et y conserve tous ses droits et toutes ses obligations. Néanmoins, l'adoptant est seul investi, à l'égard de l'adopté, des droits de la puissance paternelle y compris notamment le droit d'émanciper l'adopté, de consentir à son mariage, de l'autoriser à faire le commerce et d'administrer ses biens durant sa minorité.

Si l'adoption a été faite par deux époux, les droits indiqués à l'alinéa précédent, sont exercés conformément aux règles applicables aux père et mère légitimes.

De geboorte van een kind van den aannemenden persoon, na de bekraftiging van de aanneming, is zonder gevolg op die aanneming.

Art. 345. — Niemand kan door meer dan een persoon tenzij door twee echtgenooten, worden aangenomen.

Een echtgenoot kan niemand als kind aannemen, tenzij met de toestemming van den anderen echtgenoot, behalve indien deze afwezig verklaard is of indien de echtgenooten van tafel en bed gescheiden zijn.

Een echtgenoot kan niet als kind aangenomen worden, tenzij met de toestemming van den anderen echtgenoot, behalve indien deze in de onmogelijkheid is om van zijn toestemming te doen blijken of indien hij afwezig verklaard is of indien de echtgenooten van tafel en bed gescheiden zijn.

Art. 346. — Indien de aan te nemen persoon minderjarig is en nog zijn vader en zijn moeder heeft, moeten deze beiden in de aanneming toestemmen.

Is een van beiden overleden of in de onmogelijkheid van zijn wil te doen blijken, of is hij afwezig, dan volstaat de toestemming van den andere.

In geval van echtscheiding of van scheiding van tafel en bed, volstaat de toestemming van den ouder van het kind die er het recht van bewaring op uitoefent.

Heeft de minderjarige vader nog moeder meer, of zijn dezen in de onmogelijkheid van hun wil te doen blijken, of zijn zij afwezig, dan wordt de toestemming door den familieraad gegeven.

Art. 37. — Door de aanneming, bekomt het aangenomen kind den naam van den aannemenden persoon; deze naam wordt aan den eigenaam van het kind toegevoegd. Indien de aannemende persoon en het aangenomen kind denzelden familienaam hebben, wordt aan den naam van het aangenomen kind geen wijziging toegebracht.

De naam van den aannemenden persoon kan eveneens door de akte van aanneming zelf en met de toestemming van de partijen gewoonweg worden gegeven aan het aangenomen kind, zonder dat die naam aan zijn eigen naam toegevoegd wordt.

Art. 348. — Het aangenomen kind blijft in zijn oorspronkelijke familie en behoudt er al zijn rechten en verplichtingen. Nochtans is alleen de aannemende persoon ten opzichte van het aangenomen kind met de rechten van de ouderlijke macht bekleed, met inbegrip, onder meer, van het recht het aangenomen kind te ontvoeren, toe te stemmen in zijn huwelijk, het er toe te machtigen handel te drijven en zijn goederen te beheeren tijdens zijn minderjarigheid.

Werd de aanneming door twee echtgenooten gedaan, dan worden de in de vorige alinea aangeduiden rechten uitgeoefend overeenkomstig de regelen die op den wettigen vader en de wettige moeder van toepassing zijn.

En cas d'interdiction, d'absence déclarée ou de décès de l'adoptant, survenus pendant la minorité de l'adopté, la puissance paternelle revient de plein droit aux descendants de celui-ci.

Le lien de parenté résultant de l'adoption s'étend aux descendants légitimes de l'adopté.

Les dispositions pénales et celles de la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance, applicables aux descendants et descendants légitimes, sont applicables à l'adoptant, à l'adopté et à ses descendants légitimes.

Art. 349. — La reconnaissance ou la légitimation d'un enfant naturel, faite par un tiers postérieurement à l'homologation de l'adoption de cet enfant, laisse subsister cette dernière avec tous ses effets.

Art. 350. — Le mariage est prohibé entre l'adoptant, l'adopté et ses descendants;

Entre l'adopté et le conjoint de l'adoptant et, réciproquement, entre l'adoptant et le conjoint de l'adopté;

Entre les enfants adoptifs d'un même adoptant;

Entre l'adopté et les enfants qui pourraient surve nir à l'adoptant.

Ces deux dernières prohibitions peuvent être levées par le Roi pour des causes légitimes.

Art. 351. — L'adoptant doit des aliments à l'adopté et à ses descendants légitimes s'ils sont dans le besoin.

L'adopté et ses descendants légitimes doivent des aliments à l'adoptant s'il est dans le besoin. Si l'adopté meurt sans laisser de descendant légitime, sa succession est tenue envers l'adoptant qui, lors de ce décès, se trouve dans le besoin, d'une obligation alimentaire dont les effets sont réglés par les trois derniers paragraphes de l'article 205.

L'obligation de fournir des aliments continue d'exister entre l'adopté et ses père et mère. Cependant, les père et mère de l'adopté ne sont tenus de lui fournir des aliments que s'il ne peut les obtenir de l'adoptant.

Art. 352. — L'adopté et ses descendants légitimes n'acquièrent aucun droit de succession sur les biens des parents de l'adoptant.

In geval van ontzetting, verklaarde afwezigheid of overlijden van den aannemenden persoon, voorgekomen tijdens de minderjarigheid van het aangenomen kind, komt de ouderlijke macht van rechtswege toe aan de bloedverwanten in de opgaande linie van bedoeld kind.

De band van verwantschap, die uit de aanneming ontstaat, strekt zich uit tot de wettige afstammelingen van het aangenomen kind.

De strafrechtelijke bepalingen en die van de wet van 15 Mei 1912 op de kinderbescherming, welke van toepassing zijn op de wettige bloedverwanten in de opgaande linie en in de nederdaalende linie, zijn van toepassing op den aannemenden persoon, op het aangenomen kind en op zijn wettige afstammelingen.

Art. 349. — De erkenning of de wettiging van een natuurlijk kind, gedaan door een derde, nadat de bekrachtiging van de aanneming van dit kind geschied is, laat die aanneming met al haar gevolgen bestaan.

Art. 350. — Het huwelijk is verboden tusschen den aannemenden persoon, het aangenomen kind en zijn afstammelingen;

Tusschen het aangenomen kind en den echtgenoot van den aannemenden persoon en, omgekeerd, tusschen den aannemenden persoon en den echtgenoot van het aangenomen kind;

Tusschen de aangenomen kinderen van eenzelfden aannemenden persoon;

Tusschen het aangenomen kind en de kinderen die de aannemende persoon mocht krijgen.

Die laatste twee verbodsbepalingen kunnen door den Koning, om gewetigde redenen, opgeheven worden.

Art. 351. — De aannemende persoon is onderhoud verschuldigd aan het aangenomen kind en zijn wettige afstammelingen, indien zij in nood verkeeren.

Het aangenomen kind en zijn wettige afstammelingen zijn onderhoud verschuldigd aan den aannemenden persoon, indien hij in nood verkeert. Indien het aangenomen kind zonder wettige afstammelingen sterft, is zijn nalatenschap aan den aannemenden persoon, die ten tijde van dit overlijden in nood verkeert, onderhoud verschuldigd; de gevolgen van deze verplichting zijn geregeld door de laatste drie paragrafen van artikel 205.

De verplichting onderhoud niet te keeren blijft bestaan tusschen het aangenomen kind en zijn vader en moeder. Nochtans, zijn de vader en de moeder van het aangenomen kind hem slechts onderhoud verschuldigd indien het er geen van den aannemenden persoon bekomen kan.

Art. 352. — Het aangenomen kind en zijn wettige afstammelingen verkrijgen geen recht van erfopvolging op de goederen van de bloedverwanten van den aannemenden persoon.

Mais ils ont sur la succession de l'adoptant les mêmes droits que ceux qu'y auraient un enfant ou les descendants légitimes.

Art. 353. — Si l'adopté meurt sans descendants légitimes, les choses données par l'adoptant ou recueillis dans sa succession, et qui existeront en nature lors du décès de l'adopté, retourneront à l'adoptant ou à ses descendants, à la charge de contribuer aux dettes, et sans préjudice des droits des tiers. Le surplus des biens de l'adopté appartiendra à ses propres parents; et ceux-ci exclueront toujours, pour les objets même spécifiés au présent article tous héritiers de l'adoptant autres que ses descendants.

Si du vivant de l'adoptant, et après le décès de l'adopté, les enfants ou descendants laissés par celui-ci, meurent eux-mêmes sans postérité, l'adoptant succédera aux choses par lui données, comme il est dit en l'article précédent; mais ce droit sera inhérent à la personne de l'adoptant, et non transmissible à ses héritiers, même en ligne descendante.

SECTION II. DES FORMES DE L'ADOPTION.

Art. 354. — La personne qui se propose d'adopter et celle qui veut être adoptée, si elle est majeure, ou si, même mineure, elle a atteint l'âge de 16 ans, se présenteront devant le juge de paix du domicile de l'adoptant ou devant un notaire pour y passer acte de leurs consentements respectifs. Si l'adopté a moins de 16 ans, l'acte est passé en son nom par son représentant légal.

Le consentement des père et mère, celui du conjoint de l'adopté et celui du conjoint de l'adoptant, sont donnés dans l'acte même d'adoption ou par acte authentique séparé devant notaire ou devant le juge de paix de leur domicile respectif.

A défaut de représentant légal, celui-ci sera désigné par le conseil de famille prévu à l'article 346.

Art. 355. — L'acte d'adoption doit être soumis à l'homologation du tribunal de première instance du domicile de l'adoptant. A cet effet, une expédition de l'acte ou de chacun des actes dressés conformément à l'article précédent est remise par la partie la plus diligente au Procureur du Roi.

Maar zij hebben op de nalatenschap van den aannemenden persoon dezelfde rechten als een kind of de wettige afstammelingen daarop zouden hebben.

Art. 353. — Indien het aangenomen kind zonder wettige afstammelingen sterft, gaan de zaken, die door den aannemenden persoon geschonken of uit zijn nalatenschap verkregen werden en die bij het overlijden van het aangenomen kind in natura bestaan, terug naar den aannemenden persoon of naar zijn afstammelingen, onder verplichting om in de schulden bij te dragen en onverminderd de rechten van derden. De overige goederen van het aangenomen kind behoren aan zijn eigen bloedverwanten, en deze laatsten sluiten steeds alle erfgenamen van den aannemenden persoon, behalve diens afstammelingen, uit, ten opzichte van de zelfs bij dit artikel bepaalde voorwerpen.

Mochten, tijdens het leven van den aannemenden persoon en na het overlijden van het aangenomen kind, de door dit laatste nagelaten kinderen of afstammelingen zelf sterven zonder nakomelingschap, dan erft de aannemende persoon de door hem geschonken zaken, zóoals in het vorig artikel gezegd is; doch dit recht is eigen aan den aannemenden persoon en kan niet overgaan op zijn erfgenamen, zelfs in de nederdalende linie.

AFDEELING II. RECHTSVORMEN VAN DE AANNEMING.

Art. 354. — Hij die voornemens is iemand als kind aan te nemen, en hij die verlangt als kind aangenomen te worden ingeval hij meerderjarig is, of zelfs ingeval hij minderjarig is maar den leeftijd van 16 jaar bereikt heeft, verschijnen voor den vrederechter van de woonplaats van den aannemenden persoon of voor een notaris om er akte van hun wederzijdsche toestemming te doen opmaken. Is het aangenomen kind minder dan 16 jaar oud, dan wordt de akte, in zijn naam, door zijn wettelijken vertegenwoordiger opgemaakt.

De toestemming van den vader en de moeder, die van den echtgenoot van het aangenomen kind en die van den echtgenoot van den aannemenden persoon, worden gegeven in de akte van aanneming zelf of bij afzonderlijke authentieke akte voor den notaris of den vrederechter van hun onderscheiden woonplaats.

Bij ontstentenis van wettelijk vertegenwoordiger, wordt deze benoemd door den bij artikel 346 voorziennen familieraad.

Art. 355. — De akte van aanneming moet ter bekrachtiging voorgelegd worden aan de rechtkant van eersten aanleg van de woonplaats van den aannemenden persoon. Te dien einde, wordt door de meest gereede partij een uitgiste van die akte of van ieder der overeenkomstig het vorig artikel opgemaakte akten, aan den Procureur des Konings bezorgd.

Si l'adoptant est domicilié à l'étranger, le Procureur du Roi et le tribunal de première instance de Bruxelles sont compétents.

Le tribunal, réuni en Chambre du Conseil, après s'être procuré tous renseignements utiles, avoir éventuellement entendu, ou à tout le moins avoir convoqué l'époux divorcé ou séparé de corps, non chargé de l'exercice du droit de garde, ainsi que les parents, même de l'adopté majeur, vérifie si la personne qui se propose d'adopter jouit d'une bonne réputation et si les autres conditions requises par la loi sont remplies.

Après avoir entendu le Procureur du Roi, l'adoptant et l'adopté ou son représentant légal, ou ces derniers dûment appelés, le tribunal prononce, sans énoncer de motifs, en ces termes : « L'adoption est » ou « l'adoption n'est pas homologuée ».

Le jugement est prononcé à l'audience publique. S'il homologue l'adoption et n'est pas frappé d'appel, il est inséré par extrait au *Moniteur*.

Art. 356. — Si le jugement homologue l'adoption, le Procureur du Roi peut, dans les 30 jours du prononcé, interjeter appel de ce jugement.

Dans le même délai, l'adoptant et l'adopté peuvent conjointement interjeter appel du jugement disant que l'adoption n'est pas homologuée.

L'appel est interjeté par requête conformément à l'article 858 du Code de procédure civile.

La Cour d'appel instruit dans les mêmes formes que le tribunal de première instance et prononce, sans énoncer de motifs : « Le jugement est confirmé » ou « le jugement est réformé »; « en conséquence, l'adoption est » ou « l'adoption n'est pas homologuée ».

L'arrêt est prononcé à l'audience publique. S'il homologue l'adoption, il est inséré par extrait au *Moniteur*.

Art. 357. — Dans les quatre mois qui suivent le jour du prononcé du jugement ou de l'arrêt d'homologation, le jugement, s'il n'est pas frappé d'appel, ou l'arrêt, et l'acte d'adoption sont transcrits, à la requête de l'une des parties, sur le registre de l'état civil du lieu où l'adoptant est domicilié.

Si l'adoptant est domicilié à l'étranger, la transcription est faite sur le registre de l'état civil du premier district de Bruxelles.

Heeft de aannemende persoon zijn woonplaats in het buitenland, dan zijn de Procureur des Konings en de rechtbank van eersten aanleg, te Brussel, bevoegd.

De rechtbank, vergaderd in Raadskamer, na zich alle nuttige inlichtingen te hebben verschafft, na eventueel den uit den echt of van tafel en bed gescheiden echtgenoot die niet is belast met het recht van bewaring, alsmede de ouders, zelfs van den meerderjarigen aangenomene te hebben gehoord of althans gedagvaard, gaat na of de persoon die voorname is aan te nemen, een goede faam geniet en of de andere bij de wet vereischte voorwaarden zijn vervuld.

De rechtbank, na den Procureur des Konings, den aannemenden persoon en het aangenomen kind of zijn wettelijken vertegenwoordiger te hebben gehoord, of deze laatsten behoorlijk opgeroepen, doet, zonder opgave van redenen, uitspraak in de volgende bewoordingen : « De aanneming is » of « de aanneming is niet bekrachtigd ».

Het vonnis wordt in openbare terechting uitgesproken. Indien het de aanneming bekrachtigt en geen beroep er tegen wordt ingesteld, wordt het, bij uitreksel, in het *Staatsblad* bekendgemaakt.

Art. 356. — Indien het vonnis de aanneming bekrachtigt, kan de Procureur des Konings, binnen 30 dagen na de uitspraak, tegen dit vonnis beroep instellen.

Binnen denzelfden termijn, kunnen de aannemende persoon en het aangenomen kind gezamenlijk beroep instellen tegen het vonnis waarbij gezegd wordt dat de aanneming niet bekrachtigd is.

Het beroep wordt, overeenkomstig artikel 858 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering, door middel van een verzoekschrift ingesteld.

Het Hof van Beroep doet het onderzoek in dezelfde vormen als geschiedt voor de rechtbank van eersten aanleg, en zonder opgave van redenen, doet het de volgende uitspraak : « Het vonnis wordt bevestigd » of « het vonnis wordt te niet gedaan »; « bijgevolg is de aanneming bekrachtigd » of « is de aanneming niet bekrachtigd ».

Het arrest wordt in openbare terechting uitgesproken. Indien het de aanneming bekrachtigt, wordt het, bij uitreksel, in het *Staatsblad* bekendgemaakt.

Art. 357. — Binnen vier maanden na den dag van de uitspraak van het vonnis of van het arrest van bekrachtiging, worden dit vonnis, indien geen beroep er tegen ingesteld is, of het arrest en de akte van aanneming, op de vordering van de ene of de andere partij, overgeschreven in het register van den burgerlijken stand van de plaats waar de aannemende persoon zijn woonplaats heeft.

Heeft de aannemende persoon zijn woonplaats in het buitenland, dan wordt bedoelde inschrijving gedaan in het register van den burgerlijken stand van het eerste district van Brussel.

A défaut de l'accomplissement de cette formalité dans le délai prescrit, l'adoption est sans effet.

Mention de l'acte et du jugement ou de l'arrêt transcrits est faite en marge de l'acte de naissance de l'adopté et, éventuellement, de l'acte de mariage de celui-ci et des actes intéressant l'état civil de ses descendants légitimes nés avant l'adoption.

Art. 358. — Si l'adoptant meurt après l'acte d'adoption mais avant le prononcé du jugement ou de l'arrêt d'homologation, l'instruction est continuée à la diligence de l'adopté et l'adoption est homologuée, s'il y a lieu.

Les ayants droit à la succession de l'adoptant peuvent remettre au ministère public tous mémoires et observations.

Art. 359. — L'adoption homologuée par une décision transcrise conformément à l'article 357 produit ses effets à partir de l'acte prévu par l'article 354.

Art. 360. — La révocation de l'adoption peut, pour des motifs très graves, être prononcée sur la demande de l'adoptant ou sur celle de l'adopté ainsi qu'à l'initiative du Ministère public.

L'action en révocation est, sous les réserves ci-après, introduite, instruite et jugée conformément aux règles de procédure et de compétence.

Si le défendeur est domicilié à l'étranger, le tribunal de première instance de Bruxelles est compétent.

Le ministère public est toujours entendu. Le jugement est, dans tous les cas, susceptible d'appel tant par le ministère public que par les parties.

Le dispositif de la décision coulée en force de chose jugée, qui révoque une adoption, est inséré par extrait au *Moniteur*.

Dans les trente jours qui suivent cette insertion, la décision est transcrise conformément à l'alinéa premier de l'article 357. A défaut de l'accomplissement de cette formalité dans le délai prescrit, la révocation est sans effet.

Mention de la décision transcrise est faite en marge de l'acte d'adoption et des actes énumérés dans le dernier alinéa de l'article 357.

La révocation prononcée par une décision transcrise conformément à l'article précédent fait, à partir de l'acte introductif d'instance, cesser tous les effets de l'adoption.

Wordt die formaliteit binnen den voorgeschreven termijn niet vervuld, dan blijft de aanneming zonder gevolg.

Melding van de overgeschreven akte en van het overgeschreven vonnis of arrest wordt gemaakt op den rand van de akte van geboorte van het aangenomen kind en, eventueel, van de akte van huwelijk van het aangenomen kind, evenals van de akten die betrekking hebben op den burgerlijken stand van zijn, vóór de aanneming geboren, wettige afstammelingen.

Art. 358. — Indien de aannemende persoon sterft na het opmaken van de akte van aanneming, maar vóór de uitspraak van het vonnis of van het arrest van bekraftiging, wordt het onderzoek op aanzoek van het aangenomen kind voortgezet en de aanneming wordt bekraftigd indien er toe aanleiding bestaat.

De rechthebbenden op de nalatenschap van den aannemenden persoon kunnen aan het openbaar ministerie alle vertoogschriften en opmerkingen bezorgen.

Art. 359. — De aanneming bekraftigd door een overeenkomstig artikel 357 overgeschreven beschikking, heeft haar uitwerking, zoodra de bij artikel 354 voorziene akte is opgemaakt.

Art. 360. — De herroeping van de aanneming kan, om zeer gewichtige redenen, op verzoek van den aannemenden persoon of op dat van het aangenomen kind, worden uitgesproken, alsmede op initiatief van het Openbaar Ministerie.

De vordering tot herroeping wordt onder het hier-navolgend voorbehoud ingesteld, behandeld en gevonnist, overeenkomstig de gewone regelen van rechtspleging en bevoegdheid.

Heeft de verweerde zijn woonplaats in het buitenland, dan is de rechtbank van eersten aanleg te Brussel bevoegd.

Het openbaar ministerie wordt altijd gehoord. Het vonnis is, in alle gevallen, zoowel door het openbaar ministerie als door de partijen, vatbaar voor beroep.

Het beschikkend gedeelte van de in kracht van gewijdsde gegane beschikking tot herroeping van een aanneming wordt bij uittreksel in het *Staatsblad* bekendgemaakt.

Binnen dertig dagen na die bekendmaking, wordt de beschikking, overeenkomstig de eerste alinea van artikel 357, overgeschreven. Wordt die formaliteit binnen den voorgeschreven termijn niet vervuld, dan blijft de herroeping zonder gevolg.

Melding van de overgeschreven beschikking wordt gemaakt op den rand van de akte van aanneming en van de in de laatste alinea van artikel 357 opgesomde akten.

De herroeping uitgesproken bij een overeenkomstig het vorig artikel overgeschreven beschikking, doet, met ingang van de akte tot inleiding van het geding, al de gevolgen van de aanneming ophouden.

Toutefois, les articles 350 et 353 restent applicables nonobstant la révocation de l'adoption.

Art. 2.

Les articles 361 à 370 constituant le chapitre II du titre VIII du livre 1e du Code civil intitulé « De la tutelle officieuse », sont maintenus, sous réserve des modifications suivantes apportées aux articles 361 et 368 :

Art. 361. — Tout individu âgé de plus de 30 ans, et sans enfants ni descendants légitimes, qui voudra, durant la minorité d'un individu, se l'attacher par un titre légal, autre que l'adoption, pourra devenir son tuteur officieux, etc.

Nochtans blijven de artikelen 350 en 353, nietegenstaande de herroeping van de aanneming, van toepassing.

Art. 2.

De artikelen 361 tot 370 vormende hoofdstuk II van titel VIII van boek I van het Burgerlijk Wetboek en getiteld « dienstwillige voogdij », worden gehandhaafd, onder voorbehoud van de volgende wijzigingen toegebracht aan de artikelen 361 en 368 :

Art. 361. — Al wie meer dan 30 jaar oud is, geen kinderen noch wettige afstammelingen heeft en een persoon die nog minderjarig is, aan zich wil verbinden door een wettelijken titel, anders dan de aanneming, kan over hem dienstwillige voogd worden, enz.

Art. 368. — Si, à un moment quelconque, le tuteur officieux veut adopter son pupille, il pourra être procédé à l'adoption dans les conditions et selon les formes prescrites au chapitre précédent et les effets en seront en tous points les mêmes.

Art. 368. — Indien, op eenigerlei oogenblik, de dienstwillige voogd zijn pleegkind wil aannemen, kan er worden overgegaan tot de aanneming in de voorwaarden en met inachtneming van de vormen voorgeschreven bij het vorig hoofdstuk en de gevallen daarvan zullen op alle punten dezelfde zijn.

Bruxelles, le 15 juin 1939.

Le Président du Sénat,

R. GILLON.

Les Secrétaires,

Jos. VAN ROOSBROECK
J. HANQUET.

Brussel, 15 Juni 1939.

De Voorzitter van den Senaat,

De Secretarissen,

CHAMBRE des REPRESENTANTS.

(Amendements introduits après le dépôt du Rapport).

KAMER der VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

(Amendementen ingediend na het neerleggen van het Verslag).

SESSION 1939-1940.

I

ZITTINGSJAAR 1939-1940.

Projet, N° 134 (S.E. 1939).
Rapport, N° 95.

Séance du 6
février 1940.

Vergadering van 't ontwerp, Nr 134 (B.Z. 1939).
6 Februari 1940.
Verslag, Nr 95.

PROJET DE LOI sur l'adoption.

AMENDEMENTS présentés par MM. HUART et Cs.

ARTICLE PREMIER.

I.-Amendement à l'art. 344 du Code civil :

DIRE : Pour pouvoir adopter, il faut être âgé de plus de 40 ans,

II.-Amendement à l'art. 347 du Code civil :

REDIGER COMME SUIT L'ALINEA 2 DE CET ARTICLE :

"Si l'adopté est un enfant naturel non reconnu, le nom de l'adoptant peut, par l'acte même de l'adoption et du consentement des parties, lui être conféré purement et simplement, sans être ajouté à son propre nom."

WETSONTWERP op de aanname van een kind.

AMENDEMENTEN door de HH. HUART en Cn voor-
gesteld.

EERSTE ARTIKEL.

I.-Amendement op artikel 344 van het Burger-
lijk Wetboek :

ZEGGEN : Om te kunnen aannemen, moet men meer dan 40 jaar oud zijn,

II.-Amenement op artikel 347 van het Burger-
lijk Wetboek :

DE TWEEDE ALINEA VAN DIT ARTIKEL DOEN
LUIDEN ALS VOLGT :

"Is het aangenomen kind een niet erkend natuurlijk kind, dan kan het door de akte van aanname zelf en met de toestemming van de partijen gewoonweg den naam van den aannemenden persoon bekomen, zonder dat die aan zijn eigen naam toegevoegd wordt."

L. HUART.
E. DE WINDE.
A. KLUYSKENS.
H. CARTON de WIART.

JUSTIFICATION.

AMEND. I.- La limite de 35 ans est trop basse. Elle aurait pour effet la rencontre fréquente de l'enfant adoptif et d'un enfant légitime au même foyer. Le maintien de la tutelle officielle permettrait l'aillcurs aux personnes de plus de 30 ans de s'attacher un mineur avant de l'adopter.

AMEND. II.- Ce texte reproduit celui qui figurait dans le projet voté par la Chambre. Il remplacerait l'alinéa 2 voté par le Sénat, qui permet d'une manière absolue, et dans tous les cas, la substitution pure et simple du nom de l'adoptant à celui de l'adopté, ce qui suscite de sérieuses critiques en droit et en fait.

RECHTVAARDIGING.

AMEND. I.- De beperking op 35 jaar is te laag gesteld. Dit zou voor gevolg hebben dat een aangenomen en een wettig kind zich vaak zullen samen bevinden aan denzelfden haard. Het behoud van de dienstwillige voogdij zou, trouwens, aan de personen van meer dan 30 jaar toelaten zich aan den minderjarige te hechten, vóór den aannemende.

AMEND. II.- Deze tekst is de nauwkeurige weergave van den tekst voorkomend in het ontwerp dat door de Kamer werd goedgekeurd. Hij zou in de plaats komen van de 2de alinea door den Senaat aangenomen en waarbij, op een absolute wijze en in el de gevallen, de zuiver en evenvoudige in de plaatstelling voorziet van de naam van den aannemenden persoon met die van den aangenomene, hetgeen ernstige bezwaren in rechten en in feiten doet ontstaan.